

Pieni enkeli

Sävellys: Maria Jalasti

Sanat: Arto Juurakko

Pieni Enkeli

On tupaan jo kannettu kuusi
Se metsälle tuoksahtaa
Sen oksille lapset kilvan
Koristeet ripustaa

Pian kiiltävät oksilla nauhat
Ja kynttilät loistavat niin
Vaan yksi tuo koriste vanha
Laatikkoon unohdettiin

Pieni enkeli pölyisin siivin
Ja vaattehin kellastunein
Ei kelvannut kiiltävään seuraan
Helyjen hienompien

Vaan illalla lapset jo kysyi:
Valo kuusen miks noin valju on?
Kynttilät kovin on kolkot
ja tähtikin valoton

Sen äiti kai ensiksi huomasi
Pois enkeli jätetty on
Sitä ilman on kauneinkin kuusi
Kuin kelojaa eloton

Hän enkelin oksalleen laittoi
Pöly siivistä karisi pois
Ja kaikista lapsista tuntui
Kuin juhlayö alkanut ois

Yksi enkeli tarvitaan jouluun
Pieni enkeli ainoastaan
Se rauhan tuo ihmisten mieliin
Ja rakkauden maailmaan

ON JOULU TULLUT POHJOLAAN

Andante

Teksti ja sävel Erkki Kärkkäinen 1999

On jou-lu tul-lut Poh-jo-laan. Ei pak-kas-ta nyt tun-nu-kaan. Niin
 On kan-sa tul-lut kuu-le-maan. Taas syn-ty-mäs-tä ker-ro-taan. On
 On en-ke-li-en, pai-men-ten, myös i-tä-mai-den vii-sai-den, on

läm-pöi-nen tää jou-lu on. Oon mat-kal-la nyt kirk-ko-hon. Kel-lot, kul-ku-set jo
 juh-la tä-mä juh-li-en. On syn-ty-mä se Jee-suk-sen. Soit-to ur-ku-jen jo
 juh-la tä-mä Jee-suk-sen. On rie-mu-juh-la ih-mis-ten. Vie-lä kir-kon kel-lot

soi-vat, kel-lot, jou-lu-kir-kon kel-lot soi-vat kut-su-en ne mi-nut kirk-koon
 pau-haa, rau-haa, jou-lu-rau-haa tuo nyt-vir-si, lien-tyy rin-nas-ta jo jää ja
 soi-vat, vaik-ka sul-jen-kin jo kir-kon uk-set, vie-vät sin-ne vie-lä a-ja-

toi-vat. Soi, jou-lun kel-lot soi. Soi, kut-su-en ne vie-lä soi-vat.
 kir-si. Soi, jou-lu-vir-si soi. Soi, vie-lä ker-ran vir-ret soi-vat.
 tuk-set. Soi, sie-lus-sa-ni soi. Soi, siel-lä jou-lu-vir-ret soi-vat.

Soi, jou-lun kel-lot soi. Soi, rie-mu-a ne soi. Kel-lot soi.
 Soi, jou-lu-vir-ret soi. Soi, rie-mu-a ne soi. Jou-lu on.
 Soi, jou-lun kel-lot soi. Taas jou-lu tul-lut on Poh-jo-laan.